

ségű hősapkát és kézvédőt vásárolt a harc-
térén küzdő katonák részére. A mezei-előadás
rendezése körül kiváló érdemeket szereztek
dr. Juhász Istvánné, dr. Boross Józsefné és
dr. Pilisi Béláné. A hadsegítő bizottság meg-
bizásából ma tárgyalt *Orkonyi* Edéné és
Arany Károlyné dr.-né *Schultheisz* Emil al-
tábornagygyal az eddig begyűlt ruhaneműek
a harctérre való szállítása ügyében. Miután
a módokat megállapították, a ruhanemű
szállítását már a legközelebbi napokban meg-
kezdik. Erre való tekintettel tisztelettel kéri
a bizottság mindazokat, akik a műhely részé-
re varrást vagy kötést vállaltak, hogy a már
elkészült munkákat *haladéktalanul* szivesked-
jenek visszaszolgáltatni. Az ezután készülő
dolgok szállítását 2-3 héten belül fogja esz-
közölni a bizottság, miután a ruhaneműekre
égető szükség van. Egy igen fontos kérelmet
is terjeszt a bizottság a nagyközönség elé és
pedig, hogy a régmúlt idők példájára *tépé-
seket* készítsen mindenki, *teljesen tiszta, ki-
mosott vászonból*. A vattakészlet ugyanis ro-
hamosan fogy, külföldi forrás sehol sem pó-
tolhatja a hiányt, szükség van tehát óriási
mennyiségű tépésre. A munkára a gyerme-
keket is fel lehet használni, csak szigorúan
figyelni kell, hogy azt *tiszta kézzel végezzék*.

— Kiállítás a harctéri emlékekből.

Pécsről jelentik: Érdekes kiállítás nyílik meg
a jövő hónap tizenötödikén Pécsen. A kiál-
lítás jóvedelmét a hadbavonult katonák itt-
honmaradt családjai javára fordítják. Azo-
kat a tárgyakat fogják kiállítani, amelyeket a
háborúból visszatért katonák hoztak maguk-
kal Szerbiából vagy Oroszországból. A tár-
gyakat már javában gyűjtik s eddig is igen
sokat juttattak a kiállítás rendezőségéhez. A
pécsi Máv. üzemvezetőség utasította a déli
harctér közelébe eső vasutállomások főnökei-
re, hogy az általuk összegyűjtött harctéri
tárgyakat küldjék el Pécsre. A kiállítás az
eddig tervek szerint tíz napig lesz nyitva.

— **Aranyat—vasért.** A *Délmagyarország*
kiadóhivatalában, hol ismét kaphatók a vas-
gyűrűk, ma a következők cserélték ki „Pro
patria 1914.” felírásu vasgyűrűvel ékszerei-
ket:

Steiner Sománé 1 ezüst és 1 aranygyűrű,
Kardos Boriska 1 aranygyűrű, 1 ezüst kar-
csatt, Kardos Sárka 1 aranygyűrű, 1 ezüst
karcsatt, özvegy Asztalos Sándorné 1 arany-
gyűrű, fél pár arany fülbevaló, Weber Sán-
dor 1 arany tű, Ausländer Paula 1 arany
mellű, Ausländer Antónia 1 ezüst törött
kulcstartó, Balogh Mihály 1 ezüst lánc, Ök-
rös Lajosné 1 aranygyűrű, Bognár Józsefné
1 aranygyűrű, Messer Pista 5 korona, Elek
Ilonka arany láncgyűrű, Alexander Maris-
ka 1 medallion, Alexander Lili 1 aranylánc,
Seifmann Márta 1 broche, Lindenfeld Sándor
1 aranygyűrű, Görföl Teréz 1 gyűrű, 1 pár
fülbélvaló, Jenei Anna 1 aranygyűrű, 1 ezüst
gyűrű és 1 fülbevaló, Szücs István 1 ezüst
lánc, Popper Margit 1 aranygyűrű, Bergl
Mariska Csongrád, 2 tört aranygyűrű, 2 tört
ezüst törmelék, Konez Károly 3 db ezüst tör-
melék, Nátly Józsefné 3 aranygyűrű, Nátly
Ilonka 1 aranygyűrű, 1 arany láncszem,
Nátly István 2 aranygyűrű, 1 ezüstpénz, Kib-
ling Nándorné ez uton értesíti az áldozat-
kész nagyközönséget, akik naponta százával
keresik fel a városháza 11. számú helyisé-
gben, hogy a hazafias „Pro patria 1914.” vas-
gyűrűkért Budapestre utazott; ugyancsak a
Feministák budapesti nagygyűlésén a sze-
gedi egyesületet képviseli, tehát szombat és
vasárnap nála nem lehet a vasgyűrűcskéket
becserélni, csakis a jövő hét folyamán. Tel-
jes tisztelettel: özvegy Kibling Nándorné.

— **Sebesültek élelmezése.** Azok a sebe-
sültek, akik az ipartestületi Vöröskereszt-
kórházban vannak elhelyezve, a szegedi em-
berbarátok jóvoltából kitűnően vannak ellát-
va. Alig van nap, amikor jószívű urnők a ka-
tonák élelmezését pompás tézstával meg nem
toldják. El héten adakoztak: Micskeyné, Kiss
Miklósné, Schatz Jenőné, Lányi Jánosné, Ma-
tuskovichné, Budayné és Korpássyné. Szom-
batra Nónay Márta, vasárnapra Nagy Ala-
dárné gondoskodik a tézstaneműről. Remél-
jük a jövő hétre is lesznek, akik nem fele-
keznek meg a sebesültekről. Kérjük már most
az illetőket, hogy adományokat jó előre je-
lentsék be a vezetőségnek, mert az adományok
így gazdaságosabban értékesíthetők. Csütör-

tőken jó meleg uzsonnáról gondoskodott Kell-
ner Mártonné. Fehérneműt adtak: Kecor
Jánosné 8 pár harisnya, 10 ing, 12 alsónad-
rág, 1 hősapka, 1 pár érmelegítő; Meák Gyu-
láné 6 kis tolpárna áthuzattal; Lendvay Sán-
dor egy kis zsák tarhonyát adományozott.
Hálás köszönetet és további pártfogást kér.
Nónay Dezsőné, a kórház vezetője.

— **A gyermek imája.** A kis gyermekek
is érzik a háborús állapotot. A legtöbbször
valamely hozzátartozója a harctérre küzd s
a kicsinyek ugyanolyan áhítattal fordulnak
a seregek Urához, mint akár Vilmos csa-
szár, akinek Istenben való hite magával ra-
gadó. Természetesen a gyermekek áhítatának
szavai már a gyermekvilágból valók és hűen
kifejezik az ő áldozatkészségüket. Érdeme-
volna a gyermekimákat összegyűjteni és egy
csokrot együtt látni. Például *Bucsy* István
szegedi állami főgimnáziumi tanár öt éves
Magduskája a következő imát szokta estén-
ként mondani:

*Édes jó Istenem! Tartsd meg drá-
ga Jancsi bácsit, Bucsy Bélát és az ös-
szes katonákat . . . Ugy-e megteszed,
édes jó Istenkém . . . Köszönöm. Ne-
ked adom a cukrom felét. Amen.*

Ez csak egy példa, de illusztrálja a gyer-
meki szívet és az ártatlan lélek hitét. Hogy
is mondta a fehér Názáreti, akinek szeretete
megváltotta a világot . . . Engedjétek hoz-
zám a kis gyermekeket, mert övék a menyek-
nek országa.

— **Köszönetnyilvánítás emberbaráti
munkáért.** A Vöröskereszt-Kórház (ipartestület)
fehérnemű elkészítésében segédkeztek: Ve-
ress Károlyné, Tabády Zsoltné, Hajdu An-
tálné, Curry Richárdné, Frankné, Aschen-
briér Józsefné, Németh Erzsé, Gurgulits An-
tálné, dr. Pilisi Béláné és leánya, Ekkert Ju-
lika és Teruska, Feldmann Sári, Martinyne,
Gránerné, Sölétormosné, Scheinbergerné,
Lichtenegger Margit, Cséry Verona, Vág Ist-
vanné, Müllerné, Szücs Jánosné, Seide Be-
zsőné, Abele báróné, Liptay Józsefné, Rai-
ner Józsefné, Lechner Kálmánné, dr. Réti Jó-
zsefné, Rieger Lajosné, Nagy Aladárné, Mol-

Olasz szemmel.

A Brüsszelbe való bevonulás — írja
Rossi M. olasz újságíró egy nagy olasz lap-
ban — a mindenfelől özönlő lakosság nagy
kíváncsisága mellett ment végbe. A sereg,
mely a Löwen felől vezető úton vonult be,
két és fél óra körül jön a Boulevard Botani-
que-on át. Legelől gyorsan halad egy csapat
gyalogság; némán, komolyan, csaknem úgy,
mintha észre se venné a város lakosságát. A
gyalogscsapat mögött a tömeg csoportosul s
úgy tetszik, mintha már nem is jönne több
katonaság, mikor a kíváncsiak tömegét me-
gint oldalra szorítják és a német katonák
szinte vég nélkül való sorai jönnek. Legelől
egy gyalogezred; négyes sorokban, időről-
időre a feszes német ütemes lépésekben, me-
lyek azonban a hosszú gyalogolásban tá-
madt kimerültség mellett meg-megszűnnek s
a katonák csak egyszerű lépésekben men-
telnek. Azután következik a lovasság lánd-
zsaerdejével, fekete-fehér zászlócskáival,
majd ágyuk, ágyukra a lőszerkocsikkal, meg
a tápszekerekkel, melyek közül egyiken-má-
sikon francia felírás látható, jelölve annak,
hogy ezeket a franciáktól zsákmányolták;
azután újra gyalogosok, lovasok, ágyuk és
szekerek végtelen sorokban váltakozva.

Roppant tömeg, szürkészöld egyenruháb-
an s e tömegben a mindenféle fegyverném-
ből való katonák és tisztek szinte egybeol-
vadnak, a távolban pedig elvesznek a fák po-
ros zöldje mellett; együtt a maguk összessé-
gében a szürke haj, meg a kék szemek egy-
formaságában olyan hatást tesznek, mint va-
lami rettenetesen nagy gép, melyet a német
hadsereg alkot és megerősít. Mintha valami

nagy automatikus acélóriás lenne, valami
diabolikus, valami rettenetes nagy és ha-
talmos.

Órákon át tart a hadoszlopok felvonu-
lása; a szem belefárad a nézésébe és így a
felvonuló katonaság száma még nagyobbnak
látszik, úgy, hogy azt kérdezzük magunktól,
vajjon az egész német hadsereg felvonulását
látjuk-e? Az egyhangúságot csak néha sza-
kitja félbe a sipolás, vagy trombitálás hang-
ja, vagy a hazafias dalok éneklése, mely
egyik-másik csapatból hangzik fel. Apró in-
cidensektől eltekintve, azt lehet mondani,
hogy a kíváncsiak nagy tömegei egykedvű-
ek. A katonák magatartása általában igen
korrekt; komolyak és hozzáférhetetlenek,
nem szólva egyik-másik hetykébb legényről,
aki mosolyogva nézeget a tömegben látható
csinos lányokra. A felszerelés fényes. Min-
tha minden új lenne; a bórnemű dolgok va-
donat újak; minden altisztnek van távcsöve,
sőt közkatonáknak is van, valamint minde-
niknek kis villamos lámpája, mely — mint
egyik katona később mondotta — arra való,
hogy világosságot csináljanak ott, ahol a kö-
zelben szalma van s a gyufagyújtás tűzvesze-
delmet idézhetne elő.

Ami pedig mindenkiben csodálkozást
kelthet, az a tábori konyhák egyszerűsége,
sőt lehetne mondani, eleganciája. Apró kémé-
nyeikkel olyanok, mint apró lokomotívek,
miket lovak vontatnak; mialatt a lobogó tűz
mellett a leves fő, két-három katona kényel-
mesen ül mellette. A nap már leáldozott, de a
bevonulás még mindig tart. Mintha ezek a
kemény harcosok, akik az esti alkonyatban
vasból valóknak látszanak, a földből nőnének
ki. Elmegyünk vacsorálni, majd megint visz-

szajövünk és a fáradhatatlan kíváncsiak sorai
közt még mindig látjuk a lámpák sápadt fé-
nye mellett az ulánusok és huszárok fejét és
zászlócskáit. Így tart ez napokon át; úgy
hallottam, hogy 600.000 német vonult be
Brüsszelbe és Brüsszelen át. Közben katona-
tisztok betérnek kávéházakba és vendéglők-
be, mögöttük mindig a kíváncsiak nagy tö-
megei. Éjjel a városnak olyan a képe, mintha
valami nagy hadgyakorlat központja lenne.
Sip- és trombitajelzések közben, amiket az
ordonáncok adnak, mindenféle irányban
nagy szürke autók száguldanak, me-
lyekben tisztek ülnek feltűzött szuronyos ka-
tonákkal körülvéve. Sok kocsinak vaspáncél-
ja van, előlről meghasítva, olyan konstruk-
cióval, hogy áttörhessenek a kifeszített sod-
ronyokon. Katonák rohannak biciklikon, vagy
kis motorokon, vállukon puskával, olyan biz-
tosan, mintha esztendőket óta ismernék Brüss-
zelt.

Rossi engedélyt kapott arra is, hogy
Németországon keresztül menjen haza Olasz-
országba és visszautaztában is sok igen ér-
dekes benyomást szerzett. Löwenben talál-
kozott egy német gránátossal, aki azt kér-
dezte tőle, hogy Brüsszel csakugyan csön-
des maradt-e és amikor Rossi ezt megerősítette,
így szólott: „Annál jobb. Itt, bizony, ma me-
gint hét belga lakost kellett fölbőlvetnünk.
Nem hagytak békében s a házakból ránk löt-
tek.” A katona nagy meglepéssel biztosít-
totta az olaszt, hogy a város lerombolásánál
a székesegyház csak csekély sérülést szen-
vedett, a híres városház pedig sértetlen ma-
radt. Egész csapatok vették körül s ezeknek
az volt a feladatuk, hogy a városházát min-
den veszedelemtől megvédelmezzék. Mikor